

causa cognitione, & his quae a jure requiruntur servari, omittis, vel non legitime probatis, declarari obtinuerint, aut beneficium ecclesiasticum, etiam curatum non precedente legitima dispensatione possideant, vel alicui beneficio ecclesiastico, etiam curato alterius nomine deserviant, extra claustra suorum regularium locorum degunt, aut in posterum degent, omnibus & singulis beneficiis Ecclesiasticis, cum cura & sine cura, secularibus, aut sui, vel cuiusvis Ordinis regularibus, per eos quomodo libet obtentis, & de cetero obtinent. Quisquamque qualitas fuerint, ac fructibus, redditibus, & proventibus Ecclesiasticis, eis quomodolibet reservatis, seu assignatis, necnon Baccalariatus, Licentiatum, Doctoratus, & Magisterii, ac quibusvis aliis in Jure Canonico, vel civili, aut theologia, seu medicina, vel artibus, aut quavis alia facultate gradibus per eos etiam antequam religionem ingrederentur, obtentis, seu affectis, necnon quacumque ministerio Ecclesiastico, Apostolica auctoritate tenore presentium penitus, & omnino privamus, ac ad illa, & alia quaecumque, & qualiacumque in posterum obtinenda, seu fructus, redditus, & proventus ecclesiasticos percipiendos, aut gradus assequendos perpetuo inhabilitamus, & ab executione quorumcumque ecclesiasticorum, etiam sacrorum, & praesertim presbyteratus ordinum, necnon omnium ministerio ecclesiastico praedicto perpetuo suspendimus, privatosque, & inhabiles, ac suspensos esse. Necnon beneficia ipsa de jure, & de facto, etiam ad hoc, ut eorum ordinarii collatores ea aliis libere conferre possint, & nisi ea infra tempus a Lateranensi Concilio statutum contulerint, collatio beneficiorum eorumdem ad immediatum illorum superiorem, & demum ad Nos, ac pro tempore existentem Rom. Pont. devolvatur. Patroni quoque eorumdem beneficiorum personas idoneas infra tempus a jure statutum ad ipsa beneficia praesentare possint, & nisi praesentaverint, eorum libera collatio ad ordinarium spectet, & pertineat, vacante, ac reservationes fructuum, reddituum, & proventuum hujusmodi expirare decernimus, ita ut de cetero ipsi Apostatae, quamdiu vixerint, aliqua beneficia ecclesiastica obtinere, vel aliquod officium ecclesiasticum exercere, aut fructus, redditus, & proventus ecclesiasticos, seu super illis pensiones annuas, percipere, vel exigere, seu curam animarum, vel aliquod ministerium ecclesiasticum exercere, aut sacramenta ecclesiastica ministrare, seu missam celebrare, aut praetextu ordinum, in quibus constituti erunt, aliquid facere, vel exequi nequeant, & pensiones, seu commenda, ac reservationes fructuum, reddituum, & proventuum ecclesiasticorum, necnon assignationes pensionum annuarum eis etiam dicta auctoritate, etiam cum praesentium, toto earum tenore inserto plenaria derogatione pro tempore facta nulla sint, & irrita, ac viribus omnino careant, nec aliquid eis jus, aut titulum beneficium possidendi,

aut fructus, redditus, & proventus, seu pensiones hujusmodi exigendi, vel percipiendi tribuant. Ipsique sic privati inhabiles, & suspensi, fructus suos non faciant, sed ad illorum restitutionem teneantur. Et nihilominus si curam animarum exercere, vel Ecclesiastica sacramenta ministrare, seu missam celebrare, aut praetextu ordinum suorum praedictorum aliquid facere, aut aliquod ministerium Ecclesiasticum exequi praesumpserint, tamquam suspensi ab executione ordinum suorum, & in illis contra suspensionem ipsam, & in contemptum clavium ministrantes, condignis poenis omnino puniantur.

§.3. Et ut omnis vagandi occasio Apostatae hujusmodi tollatur, volumus, & sancimus, quod quavis tam Ecclesiastica quam secularis persona cuiuscumque status, gradus, ordinis, conditionis, & praeminentiae existant, etiam si Archiepiscopali, Patriarchali, aut alia majori ecclesiastica dignitate, etiam Cardinalatus honore, seu mundana, etiam Marchionali, Ducali, aut alia majori auctoritate, seu excellentia praesulgeant, aliquem Apostatarum eorumdem receptare, seu nutrire, vel illis quo minus ad eorum monasterium seu domum, vel alium locum regularem redeant, favorem, aut auxilium, seu consilium prestare non praesumant, & si eos receptaverint, vel illis ut praesertur, favorint, aut auxilium, seu consilium praeserint, & per Ordinarium loci, sub quo moram trahent, communita praemissis non desisterint, sententiam excommunicationis eo ipso incurrant.

§.4. Et si patroni alicujus beneficii ecclesiastici, sive sint laici, sive clerici, aliquem ex eisdem Apostatis ad beneficium de eorum jure patronatus existentis tunc vacans praesentaverint, praesentationes hujusmodi sint eo ipso nulla, irritae, & inanes, ac viribus careant, & ipsi patroni jure praesentandi alios, ad eadem beneficia pro ea vice tantum privati existant.

§.5. Quodque superiores Ordinum, quos ipsi professi fuerint, & Ordinarii locorum, in quibus ipsi Apostatae pro tempore degent, tam conjunctim quam divisim eisdem Apostatas, ut ad eorum Monasteria redeant, requirere, & si ad dicta Monasteria redire cessaverint, distulerint, vel recusaverint, eos secundum Ordinis disciplinam monitione praevia per censuras ecclesiasticas, & poenas etiam corporis afflictivas ad redeundum cogere, & compellere possint, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis. Quod si regularis Ordo hoc non patitur, auctoritate nostra providere valeant, ut talibus apud eadem monasteria in locis competentibus, si absque gravi scandalo fieri poterit, alioquin in aliis religiosiis domibus ejusdem Ordinis ad agenda inibi poenitentiam vitae necessaria ministrantur. Si vero Apostatae hujusmodi se in his inobedientes praeserint, sint etiam auctoritate nostra majoris excommunicationis sententia eo ipso innodati, & superiores sui eos excommunicatos esse denuncient, ac ut tales ab om-

Receptoribus quoque & favoribus poenas infligit.

Patronis etiam eos ad beneficia praesentantibus.

Ordinarios & Superiores Ordinum, contra eos procedere jubet.

ab omnibus suis subditis nunciari, & publicari faciant.

§.6. Teneanturque ipsi Apostatae cuiuscumque Ordinis, Congregationis, & Habitatus fuerint, biretum nigrum duabus lineis albis ex tela confectis, & digito humano latis ab una extremitate ad aliam extremitatem circumductis distinctum, & per totam ejus circumferentiam simili linea alba suffultum, ita ut omnes lineae praefatae oculis intuentium manifeste appareant, continue gestare. Et si sine bireto hujusmodi deprehensi fuerint, possint pro hujusmodi inobedientia, non solum per suos superiores, verumetiam per quoscumque tam Ecclesiasticos quam seculares Judices, & Magistratus condignis poenis puniri, & ad delationem ipsius Bireti, ut praesertur, distincti, & suffulti omnino compelli.

§.7. Decernentes quod de cetero, qui aliquem Ordinem approbatum, ut praesertur, tacite, vel expresse professi fuerint, & se illi Ordini non adstrictum esse contenderit, vel alias quovis modo, sive retento, sive dimisso habitu extra regularia loca ipsius Ordinis de jure aliquo casu stare posse putaverit, vel quavis ratione, aut praetextu super hoc postulaverit, seu supplicaverit, literas, quas a Nobis, seu officio Poenitentiarum nostrae obtinebit, Cardinali Protectori, seu Viceprotectori ipsius Ordinis in curia residenti, & Procuratori generali Ordinis, dirigi, & praesentari facere, ac coram eo in hoc negotio, cum plena causa cognitione procedere teneantur, alias omnia, & singula, per ipsum professum in praemissis gesta, nullius sint roboris, vel momenti, litteraque aliis directa nullam jurisdictionem tribuant.

§.8. Quodque omnes, & singulae translationes de Apostatis ipsis ad alium Ordinem, etiam per Nos aut Praedecessores nostros, vel per officium Poenitentiarum hujusmodi haecenus factae, & quas deinceps fieri contigerit, nisi ad archiepiscopalem, vel parem ordinem factae fuerint, & ipsi sic translati in Monasteriis, in quibus regularis observantia vigeat, actu mancant, nulla sint, & irritae, ipsique sic translati in pristinum Ordinem, etiam si in Ordine, ad quem translati fuerint, professionem in eo emitti solitam emisserint, redire teneantur. Et si post unam, & secundam monitionem sibi a Praelatis, seu Superioribus Ordinum, a quibus translati sunt, factam, redire distulerint, aut neglexerint, liceat ipsis Praelatis, seu Superioribus procedere contra eos, modo, & mediis contra Apostatas statutis.

§.9. Et nihilominus praefatos sic translatos, & ut praesertur, non redeuntes, ad ministracione cuiuscumque Ecclesiastici beneficii, seu officii, & Praelaturae perpetuo privamus, & privatos esse, necnon bona quacumque, mobilia seu immobilia, ac census, redditus, & proventus, jura, & actiones per eosdem fratres, tam egressos, & egestos quam ad alium Ordinem, ut praesertur, translatos, seu de licentia suorum superiorum extra eorum monasteria stantes tempo-

Apostatae biretum de quo hic gestare tenentur.

Professi, qui praesertur extra claustra stare possunt, pro cetero teneantur ut hic.

Translationes de apostatis nullae sunt nisi ad parem, vel archiepiscopalem ordinem & in observantia maneat. Ad hoc habet etiam Conc. Trid. Sess. 14. cap. 11.

Translati praedicti redeant ad Ordinem alioquin poenas hic postulas incurrunt.

re, quo extra Monasteria sui Ordinis steterint acquisita, etiam si acquisitiones hujusmodi ab ipsis fratribus ex redditibus beneficiorum Ecclesiasticorum cum cura ab ipsis obtentorum, seu detentorum, aut ex propria industria, seu artificio, mercatura, vel ex testamento seu successione ab intestato quorumvis consanguineorum, affinium, vel amicorum suorum, aut quorumcumque aliorum factae sint, non Fisco nostro, aut Camera nostrae Apostolicae, sed religioni, aut Monasteriis, in qua, seu quibus primo professi fuerint, eo ipso applicata esse, & censeri debere decernimus, & declaramus, ita ut juxta regularia Religionis Monasteriorum hujusmodi instituta omnino distribuatur, & dispensari, nec super illis, per Protectores aut Superiores Religionis, & Monasteriorum praedictorum, aut quovis alios quacumque auctoritate fungentes aliqua compositio seu concordia, aut remissio fieri possit.

§.10. Sicque, & non alias, aliter, nec alio modo in praemissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices, & Commissarios, quavis etiam dicta Apostolica auctoritate fungentes, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & S. R. E. Cardinales, in quavis causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi auctoritate, & facultate, iudicari, & desiniri debere, ac si fecus super his a quocumque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decernimus.

§.11. Et quoniam experientia rerum Magistra docente, cognovimus privilegia cunctis fere Ordinibus concessa recipiendi professos aliorum Ordinum in eorum monasteriis, domibus, & regularibus locis, materiam praesertim praesentare Apostatis hujusmodi per seculum evagandi, praesertim cum diversis Ordinibus hujusmodi Superiores Praelati Apostatas hujusmodi recipiant, & postquam illis eorum habitum regularem exhibuerint, eis standi extra Monasterium licentiam concedant, Nos ab usui hujusmodi occurrere volentes, omnia, & singula privilegia, & indulgentia Apostolica quibusvis Ordinibus, Monasteriis, & Domibus, seu aliis regularibus locis (Carthusiensis, & Eremitis Camandulensis eremo realiter degentibus dumtaxat exceptis) super recipiendis Canonicis regularibus, seu Monachis, vel Fratribus aliorum Ordinum per quoscumque Romanos Pontifices Praedecessores nostros, sub quibusvis verborum formis, & tenoribus, etiam Motu proprio, aut alias quomodolibet concessa, etiam Mare magnum nuncupata, quoad facultatem recipiendi eosdem Canonicos regulares, seu Monachos, & Fratres penitus, & omnino revocamus, cassamus, irritamus, & annullamus, & viribus penitus, & omnino vacuumus.

§.12. Mandantes universis, & singulis venerabilibus fratribus nostris Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, aliisque Dilectis, & locorum Ordinariis, ut ipsi per se, vel alium, seu alios praesentes literas, &

Decretum irritas.

Privilegia recipiendi fratres aliorum Ordinum revocant.

Locorum Ordinarii publicent hanc Constitutionem, illaque publicari faciant.

eis contenta quæcumque ubi, & quando ac quoties opus fuerit, solemniter publicantes, faciant dicta auctoritate nostra eadem præfentes literas plenarie, & totali executioni demandari, eos, qui illis contraverint, juxta ipsarum literarum continentiam, & tenorem, condignis poenis plectendo, & puniendo, ac contraditores quoslibet, & rebelles, eisque in præmissis non parentes, per sententias, censuras & poenas ecclesiasticas, aliaque opportuna juris remedia appellatione postposita compescendo, necnon legitimis super his habendis, servatis processibus, sententias, censuras, & poenas prædictas, etiam iteratis vicibus, aggravando, invocato ad hoc etiam, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Clausula de registoria.

§.13. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Monasteriorum, & aliorum Regularium locorum, necnon Ordinum quorumcumque etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, etiam Mari magno, seu Bulla aurea, aut alias quomodolibet nuncupatis seu per officium penitentiarii hujusmodi expeditis, eisdem Apostatis, seu translatis, ac nostro Sancti Spiritus in Saxia de Urbe Ordinis S. Augustini, & quibusvis aliis Hospitalibus, necnon B. Mariæ Redemptionis captivorum, & de Mercede, ac quibusvis aliis monasteriis, & regulariis locis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, & aliis decretis, etiam motu scientia, & potestatis plenitudine similibus, aut alias quomodolibet concessis, ac etiam iteratis vicibus approbatis, & innovatis, quibus omnibus, etiam si pro illorum sufficienti derogatione, de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quevis alia expressio habenda, aut aliqua exquisita forma servanda esset, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso & forma in illis tradita observata inserti forent, præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus communiter, vel divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdicti, suspendi, vel excommunicari non possint, per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

Forma publicandi hanc Constitutionem Publicationem non inveni, sed habes Bullam Pii IV. cit. in sub.

§. 14. Ut autem præfentes literæ ad omnium, quorum interest, notitiam deducantur, nec aliquis earum ignorantiam prætere, aut contra eas se excusare valeat, dicta auctoritate Apostolica statuimus, atque decernimus, ut ipsæmet literæ, vel earum transcriptum (cui manu Notarii publici subscriptum, & sigillo alicuius personæ in dignitate

ecclesiastica constituta munito, eam prorsus fidem, in iudicio, & extra adhiberi debere volumus, quæ ipsis originalibus literis adhiberetur, si facta, & realiter exhiberentur) in Basilica Principis Apostolorum, & Ecclesia S. Joannis Lateranen. ac Cancellaria Apostolica valvis, & acie Campi Floræ per aliquos ex Curforibus nostris publicentur, earum exemplo in singulis valvis, & acie prædictis affixo, & dimisso.

Nulli ergo &c.

Dat. Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo quinquagesimo octavo, 13. Kal. Aug. Pontificatus nostri anno IV.

D. P. An. IV. 20. Julii.

XXII.

Quod Festum S. Dominici institutoris Ordinis Fratrum Prædicatorum, die 4. Aug. sub duplici officio celebretur.

Hoc Festum sub die 5. agi jussit Gregor. IX. qui hunc Sanctum canonizavit, ut in eius Const. XL. Fons sapientiæ. T. III. P. I. fol. 282.

PAULUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

GLoriosus in Sanctis suis Deus, quia omnia operatur in omnibus, quosdam Doctores, quosdam Martyres, & quosdam Confessores, quos per anni circuitum, die ut plurimum, qua eos ad celestia regna migrare contigit, Sancta veneratur universalis Ecclesia, ut Christifideles eorum venerationi per exercitium bonorum operum vacantes, piis ante Thronum divine Majestatis eorum suffragiis adjuvari, & exinde Deo propitio vitam æternam facilius consequi valeant.

Sanctorum festa sub die eorum mortis celebranda sunt.

§.1. Verum cum hoc in eximio Christi Confessore Dominico, qui octavo Idus Augusti migravit ad Dominum, non observetur, quinimmo ejus memoria Nonis Augusti, qua die, & festum Beate Mariæ a Nivibus, qua ea die de Cælo hic in Urbe in eam Montis Exquilini parte, in qua nunc templum ejusdem beate Mariæ Majoris visitur, volente Domino, ceciderunt, sub officio duplici celebramus, forsitan ex eo quod ipsa die octavo Idus Augusti, Transfigurationem Domini, & Redemptoris nostri Jesu Christi sub simili officio duplici veneramur, diem ejus obitus præveniendū recolatur.

S. Dominicus obiit die 6. Augusti.

§.2. Nos considerantes Ecclesiam venerationi ipsius Virginis Dei genitricis Mariæ in memoriam miraculi Nivium hujusmodi plurimum occupatam, celebrationi Festivitatis hujus almi Dei Confessoris Domini plene vacare nequire, & exinde facile obvenire posse, ut memoria ipsius beati Domini, qui Ordinem Fratrum Prædicatorum, inspirante Domino, fundavit, & instituit, ac inter quem plurima sanctitatis opera, & virtutis signa, quibus in carne positus clau-

Iste Pontifex ex causa hic relata, ejus festum celebrari mandavit die 4. Aug.

XXIII.

Contra ambientes Papatum, aut Papa vivente, eoque inconsulto, tractantes deligendo futuro Pontifice, ac eorum complices, & fautores.

De smoniaca autem Papæ electione, habes in Julio II. Constit. V. Tom. III. Par. III. fol. 263. Cum tam divino.

PAULUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

CUM secundum Apostolum nemo debeat sibi honorem assumere, sed qui tamquam Aaron vocatur a Deo, facile ab omnibus judicari potest quam graviter excedant, errent, & peccent, qui tam inferiores, quam superiores dignitates ecclesiasticas, & ipsam denique beati Petri Sedem, ac Apostolicam dignitatis culmen, & apicem a Deo Optimo Maximo, a quo omnia bona procedunt, nulla prorsus humana ope, nec cuiusvis auxilio, consilio, vel favore interveniente, provenire non arbitrantur, sed illas tamquam venales, aut alias in dispositione mortalium constitutas, diversis modis, & mediis ambire, & assequi, seu potius usurpare præsumunt. Nam ut Romana, & cujuslibet alterius, tam ante quam post Domini Dei, & Redemptoris nostri Jesu Christi in terris adventum, bene instituta reipublice de ambitu, & contra ambitus reos sanctissimæ promulgatas, & inviolabiliter observatas leges, ad præfentes omittamus, nonne hujusmodi detestabile ambitus scelus, etiam jure divino gravissime punitur, cum Absalon, qui regnum genitoris sui adhuc viventis ambiebat, ex mulo, cui infederat, elevatus, capillis capitis sui quercui suspensus remansit, & a Joab tribus lanceis in corde transfixus fuit? Nonne illud sacrorum Conciliorum a sancta Dei Ecclesia receptorum, & approbatorum auctoritas diversimode detestatur, & punit, cum quemcumque presbyterum, aut diaconum, seu clericum, qui Papa incolumi, & eo inconsulto, subscriptionem pro Romano Pontificatu commodare, aut pictantia promittere, seu sacramentum præbere tentaverit, aut aliquod suffragium polliceri, vel de hac causa privatis conventiculis factis, aliquod deliberare, & decernere præsumpserit, loci sui dignitate, & communionem privandum, anathematique poena plectendum censeat, & propter occultas fraudes, & coniurationum hujusmodi secretas insidias, si quis harum actionum particeps, consilia eorum, qui de Pontificali agunt ambitu, ad notitiam Ecclesie deferat, & rationabili probatione convinctus, eum non solum ab omni culpa purgatum remanere, verum etiam remuneratione non indigna sublevari velit, & statuatur, & exinde, non modo sacrorum Canonum, sed etiam secularium legum interpres peritissimus, & probatissimi ambientes Papatum, aut super eo, Papa vivente, & inconsulto, tractantes seu

Detestatio criminis ambitus.

ruit, diversorum curatis languoribus, loquelam mutis, visum cæcis, surdis auditum, gressum paralyticis, & sanitatem pristinam languentibus restituit, in mentibus fidelium tepefeat, & volentes in præmissis opportune providere, habita super his cum venerabilibus fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesie Cardinalibus deliberatione matura, de eorum consilio, & unanimi consensu Festivitatem ipsam pridie Nonas Augusti singulis annis, perpetuis futuris temporibus in universis Orbis Ecclesiis sub duplici officio solemniter celebrari volumus, statuimus, & mandamus.

Indulgentia ejus Ecclesiis visitantibus cõcedit.

§.3. Necnon de Omnipotentis Dei misericordia, ac beatorum Apostolorum ejus Petri, & Pauli auctoritate confisi, omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus vere poenitentibus, & confessis, qui in die Festivitatis hujusmodi Ecclesiam alicujus ex domibus dicti Ordinis, a primis vespers usque ad occasum Solis ejusdem Festivitatis devote visitaverint, & pro pace confirmanda, & unitate Ecclesie Catholice, Domino nostro Jesu Christo preces pie effuderint, decem annos, & totidem quadragenas de injunctis eis poenitentis misericorditer in Domino relaxamus.

Exemplis crediti jubet.

§.4. Et quia difficile foret præfentes literas ad singula quæque loca, in quibus de eis fides faciendâ erit, deferri, volumus, & auctoritate Apostolica decernimus, quod earum transumptis manu notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus Curie Ecclesiasticæ, aut personæ in dignitate Ecclesiastica constituta munitis, eadem prorsus fides adhibeatur ubique locorum, in iudicio, & extra, quæ eisdem originalibus literis adhiberetur, si forent exhibite, vel ostense.

Contrariis de cogit.

§.5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis ipsius Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, ceterisque contrariis quibuscumque. Nulli ergo &c.

D. P. An. IV. 8. Augusti.

Datum Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ, millesimo quingentesimo quinquagesimo octavo, VI. Idus Aug., Pont. nostri anno IV.

Publicatio.

Anno a Nativitate D. 1559. Indictione 1. die vero 30. Julii, retrospectæ literæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas, seu portas Ecclesie Lateranensis, & Principis Apostolorum de Urbe, & Cancellarie Apostolice ac in acie Campi Floræ, ut moris est, dimissis copiis affixis in locis solitis, & consuetis, ut moris est, per me Thomam Rogeri Sanctiss. D. N. Papæ Cursorem, & S. Inquisitionis, per nos Thomam Rogeri, & Medardi Nicolai prælibati S.S.D.N. PP. Curf.

Jacobus Carra Mag. Curf.

conventiculas facientes, crimen laese majestatis in primo capite, & simoniace hereficos incurere decreverint, non sine clara & aperta ratione, cum omni tractatus, de loco, dignitate, & bono alicujus viventis, eo non consentiente ab utroque jure prohibeatur, & reprobationis praesertim cum inde praesertur votum captanda mortis, quod sacri canones, & veneranda leges passim abhorrent, & detestantur. Accedit quod cum inter Pontificem & Ecclesiam contrahatur spirituale coniugium, quod fortius carnali, gravissima poena utriusque juris censura imponuntur iis, qui constante matrimonio, de alio coniuge tractare praesumunt. Quare cum peccatis exigentibus, plures in dies B. Petri Sedem, Nobis viventibus, & inconsultis, ambire, & conventiculas superinde facere dignoscantur, & ad hoc suffragia S. R. E. Cardinalium obtinere, & quodammodo subharrare procurent, & iatagant.

§.1. Nos cupientes huiusmodi detestabile ambitus, & illi conjuncta simoniace hereficos, & laese majestatis crimina non solum nostris, sed etiam successorum nostrorum Romanorum Pontificum pro tempore existentium temporibus perpetuo abolere, & non solum ex usu, sed etiam ex mentibus hominum praesentium in electione Romani Pontificis, qui Domini Dei, & Salvatoris nostri Jesu Christi in terris Vicarius existit, radicibus revellere, & in praemissis pro tanta rei necessitate, & periculi magnitudine, ut tenemur, salubriter providere, habita super his cum venerabilibus fratribus nostris ipsius S. R. E. Cardinalibus deliberatione matura, de eorum consilio, & unanimi assensu, hac nostra perpetuo valitura Constitutione, Apostolica auctoritate, & de nostra Apostolica potestate plenitudine, omnes, & singulas excommunicationis, suspensionis, & interdicti, ac privationis, & quavis alias sententias, censuras, & poenas dudum a Romanis Pontificibus Praedecessoribus nostris, aut sacris Conciliis, seu Sanctorum Patrum nostrorum decretis, statutis, capitulis, canonibus, & Constitutionibus, & ordinationibus contra sic ambientes quomodolibet latis, & promulgatas, approbamus, & innovamus, ac perpetuo observari, & in viridi observantia, si forsan in ea non sint, reponi, & esse debere.

§.2. Necnon quoscumque in praemissis tam nostro quam successorum nostrorum, praedictorum tempore, publice, vel occulte, aut alias quomodolibet delinquentes cujuscumque status, gradus, conditionis, & praeminentiae existant, etiam si Episcopali, Archiepiscopali, Patriarchali, aut alia majori Ecclesiastica dignitate, seu Cardinalatus honore, vel mundana, etiam Ducali, Regali, Reginali, aut Imperiali auctoritate, seu excellentia praesulgeant, & eorum qualibet, sententias, censuras, & poenas praedictas incurere volumus, & decernimus. Et nihilominus considerantes dignum esse, ut quos Dei timor a malo non

Confirmatio, & innovatio perarum quomodolibet promulgatarum contra ambientes Patrum &c.

Poenae transactum de electione fieri Pontificis eo vivente, & inconsulto.

revocat. Ecclesiastica saltem coerceat severitas disciplina, de similibus consilio, & assensu, ac auctoritate, & plenitudine potestatis volumus, & declarando statuimus, ordinamus, & decernimus, quod sententias, censuris, & poenis praedictis in suis robore, & efficacia remanentibus, ac effectum suum sortientibus, omnes, & singuli, tam clerici quam utriusque sexus laici, qui per se, vel alios Nobis viventibus, & inconsultis, verbis, vel scriptis, aut nunciis cum aliquo de futuro Pontifice eligendo, haecenus tractaverunt, vel tentaverunt, seu in posterum, Romano Pontifice vivente, & inconsulto tractabunt, vel tentabunt, etiam si, ut praesertur, qualificati, & dignitate, honore, & auctoritate, & excellentia praedictis praediti existant, sint ipso jure, & facto, absque alia desuper ferenda sententia excommunicati excommunicatione majori, & maledictione aeterna damnati, & ab excommunicatione, & maledictione huiusmodi per alium quam per Nos, & Romanum Pontificem pro tempore existentem, praeterquam in mortis articulo absolvi non possit, incurerintque, & incurant respective crimen simoniace hereficos, & laese majestatis in primo capite, ac privationem omnis, etiam Episcopalis, Archiepiscopalis, & Patriarchalis, ac cujusvis alterius majoris, vel minoris dignitatis, ac Cardinalatus honoris, necnon Ducalis, Regiae, Reginalis, & Imperialis auctoritatis, & excellentiae, ac omnium, & singularum Ecclesiarum Cathedralium, etiam Metropolitanarum, & Patriarchalium, Monasteriorum quoque, ac Prioratuum, aliorumque beneficiorum, & officiorum Ecclesiasticorum cum cura, & sine cura secularium, ac quorumvis Ordinum regularium per eorum quemlibet obtentorum, necnon quorumvis fructuum, reddituum, & proventuum Ecclesiasticorum, ac pensionum annuarum super similibus fructibus, redditibus, & proventibus reservatarum, & assignatarum ac Regnorum, dominiorum, feudorum, & bonorum spiritualium, & temporalium, vel ministrorum, etiam patrimonialium, & allodialium, necnon jurium patronatus, & jurisdictionum quarumcumque, careantque voce activa, & passiva, ac effecti sint, & efficiantur respective perpetuo inhabiles, & incapaces omnium dignitatum, honorum, bonorum, jurium, & legitimorum actuum, perpetuaeque infamia ubique gentium sint notati respective, nec infamia huiusmodi ab eis aboleri, neque ipsi ullo umquam tempore ad vocem, dignitates, honores, bona, jura, & actus huiusmodi, nisi ex speciali verbo, & mandato nostro, seu Romani Pontificis pro tempore existentis, nostra, seu illius manu propria subscripto, ac specifica, & individua reatus, & culpa suae qualitate expressa restitui possint.

§.3. Quodque similes sententias, censuras, & poenas respective incurerint, & incurant ipso jure, & facto, ac sine alicujus sententiae prolatione, omnes, & singuli, etiam, ut praemittitur, qualificati, & dignitate

Eorumque complicum.

tatibus huiusmodi praediti, cujusvis sexus, & ordinis existant, qui per se, vel alium, seu alios a die nostrae ad summi Apostolatus apicem assumptionis, usque in hanc, in praemissis aut eorum aliquo quodvis auxilium, consilium, vel favorem, seu operam, verbis, vel scriptis, aut re vel facto, seu promissione, pollicitatione, suasionem, vel his omnibus insimul, aut quovis alio modo, directe, vel indirecte, principaliter, vel incidentaliter praesertur, seu in futurum quovis etiam successorum nostrorum Romanorum Pontificum tempore praesertur, aut in praemissis mediatores proxenetae, Nuncii, Mandatarii, Procuratores, seu trapezitae fuerint, vel in posterum, ut praesertur, erunt, seu alias se in praemissis quovis modo intromiserint, vel immiscuerint, seu in posterum etiam tempore successorum huiusmodi habebunt, nisi ea Nobis aut successoribus nostris, quorum tempore id continget, vel alteri, cui id per Nos, vel successores praedictos commissum fuerit, per se, vel alium, seu alios, cum primis, commode poterint, revelaverint, etiam si in praemissis aliquod aliud auxilium, consilium, vel favorem, aut opem non praesertur.

§.4. Nos enim iis, qui praemissa revelaverint, etiam si complices fuerint, non solum veniam, sed etiam successores nostros praefatos facturos esse confidimus, ad hoc, ut eorum iudicio, participes tanti criminis valeant coerceri.

§.5. Et si quis ullo umquam etiam dictorum successorum nostrorum tempore praesentes literas, & in eis contenta quaecumque injusta, illicita, vel iniqua existere, aut in toto, vel in parte non valere, seu aliquo tempore non valitura esse, vel a Nobis sic fieri non potuisse, aut non debuisset, ausu temerario asserere praesumpserit, cujuscumque dignitatis existat, etiam si Cardinalatus honore, aut Regia, vel Imperiali praeminentia, & excellentia praesulgeat, ipso jure, & facto anathematis mucrone percussus sit, & contra eum, tamquam vere schismaticum, & haeticum inquiri, & tamquam talis puniri, ejusque memoriae damnari possit.

§.6. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon cujusvis conclavis capitibus etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, & aliis decretis, quibusvis personis sub praesentibus comprehensis, per quoscumque Romanos Pontifices Praedecessores nostros, ac Nos, & Sedem Apostolicam, etiam Motu proprio, & ex certa scientia, ac simili potestate plenitudine, aut consistorialiter seu alias quomodolibet concessis, & etiam si pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expres-

Revelantibus veniam, & praemissis propositis.

Oppugnantibus hanc Bullam poenas imponit.

Contrariis derogat.

sa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua exquisita forma servanda esset, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata inferti forent, praesentibus pro expressis habentes, illis alias in sua robore permaneris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, & sufficienter derogatum esse decernimus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§.7. Ut autem praesentes literae ad omnium, quorum interest, notitiam deducantur, nec aliquis earum ignorantiam praetendere valeat, volumus eas in Basilica Principis Apostolorum de Urbe, & Cancellaria Apostolica, ac acie Campi Florae, per aliquos ex Curatoribus nostris publicari, earumque copiam inibi affixam dimitti, necnon publicationem, & diffusionem copia affixa huiusmodi sufficere, & omnes quos eadem literae tangunt, arctare perinde, ac si eis personaliter intimata, & notificata fuissent.

§.8. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae approbationis, innovationis, declarationis, statuti, ordinationis, derogationis decretorum, & voluntatum infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursum.

Datum Romae apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicae, millesimo quingentesimo quinquagesimo octavo, 17. Kal Januarii, Pont. nostri An. IV.

XXIV.

Facultas Custodum SS. Imaginis ad Sancta Sanctorum regendi, & gubernandi Collegia Capranicense, & Nardinum de Urbe.

PAULUS PAPA IV.

Ad futuram rei memoriam.

Plis fidelium quorumlibet votis libenter annuimus, eaque favoribus prosequimur opportunis.

§.1. Sane pro parte dilectorum filiorum custodum societatis Sacratissimae Imaginis Sanctissimi Salvatoris ad Sancta Sanctorum de Urbe Nobis exhibita petitio continebat: Postquam a fel. record. Paulo Papa III. Praedecessore nostro emanaverat infrascriptum rescriptum, cujus tenor sequitur, & est talis:

§.2. Motu proprio cum sicut accepimus non sine animi nostri molestia, quod licet laudabiles Constitutiones, & statuta tam Collegii Capranicensis quam Nardini per scholares, & studentes, pro tempore dictorum Collegiorum observari debent, cum illas, seu illa etiam cum juramento servare promiserint, & mandatis dilectorum nostrorum custodum memorabilis Societatis

Publicatione committit.

Sanctione, & poenam adjicit.

D. P. An. IV. 16. Decemb.

Ex Regest. in Archiv. Vat.

Proccinium.

Custodes PP. supplicat pro confirmatione cujusdam Chirographi Pauli PP. III.

Paulus III. omnimodum jurisdictionem ipsi supra Collegia Capranicense, & Nardinum concessit: prout apparet in praesenti Bevi.

Sacratissima Imaginis Sanctissimi Salvatoris ad Sancta Sanctorum de Urbe, & prædictorum Collegiorum Gubernatorum pro tempore existentium parere debuissent, cum illis per fundatores eorumdem data fuit facultas, scholares, & studentes in dictis Collegiis gubernare, corrigere, multare, & punire secundum prædictorum studentium demerita in eventum contraventionis. Nihilominus præfati studentes prædictas laudabiles Constitutiones minime servare cupientes, & præsertim in vestiendo, & deserendo longas vestes cum Caputiis juxta formam prædictarum Constitutionum, nullo habito respectu ad præmissa; imo in dies contradicentes mandatis prædictorum Custodum pro tempore existentium a prædictis Sacris Constitutionibus, ac statutis, & contra ipsorum respectu proprium Juramentum non observando prædictas Constitutiones, ac statuta, sub prætextu paupertatis, & se non habere modum induendi præfatas vestes (cum postea plures sericis utantur) ut tenentur prædicti Juramenti vinculo, & non erubescunt contra eorum proprium Juramentum prædictas laudabiles constitutiones & statuta in dies diversis Commissionibus a sacra signatura Justitiæ extorquere, & in contemptum prædictorum Domiuorum Custodum Gubernatorum prædictorum Collegiorum, & causam, & causas præfatarum iactationum, & molestationum contra prædictos Dominos Custodes Gubernatores, & patres eorumdem, illamque, & illas diversis Judicibus committere desiderant, & committunt, & committi obtinuerunt licet indebite, & nulliter; cum nulli liceat præterquam Pontifici Romano, & propria ipsius signaturæ similes Sacras Constitutiones permutare. Volentes igitur calumniis, & fraudibus hujusmodi obviare prout nostro incumbit officio pastoralis, ac providere, motu simili ex certa nostra scientia omnes, & singulas causas prædictas coram quibuscumque Judicibus, tam Ordinariis, quam Commissariis, & tam commissas, & pendentes, quam in futurum committendas per præfatos scholares, & omnes in Collegiis habitantes in statu, & terminis, quibus reperiuntur, harum serie ad Nos avocamus, & dictis modernis pro tempore Custodibus dictorum Collegiorum Gubernatoribus, & omnium in dictis Collegiis habitantium, & sub eorum statutis degentium Judicibus ordinariis committimus, & mandamus audiendas, & terminandas juxta formam prædictorum Collegiorum, prædictarum Constitutionum, & statutorum cum omnibus eorum inde dependentibus, emergentibus, annexis, & connexis: Insuper mandantes, ut statuta Collegiorum simpliciter, & ut jacent, intelligantur, nullis additis commentis five cavillationibus a causidicis inventis, mandantes etiam, ut qui secundum statuta Conclusiones non habuerint infra tempus constitutum ipso facto sine ulla monitione a Collegiis expellantur, & alii pro illis substituantur, & cogantur expensas Collegiis persolvere. Declarantes insuper autoritate

nostra Apostolica per præfatos, tam Judices Ordinarios, quam Commissarios nullam penitus jurisdictionem habere, seu obtinere posse in Collegiales, & omnes in dictis Collegiis habitantes, & omnes, & singulas commissiones imposterum impetrandas, & adhuc impetratas, tam sub nomine alicujus Collegii, quam particularium in Collegio, seu Collegiis habitantium, tam de scholaribus admittendis, & removendis nullas, & invalidas, nullus roboris, ac momenti fore, & esse, nullamque in futurum tribuere alicui Judici Ordinario, vel Delegato jurisdictionem, cui vel quibus commissum fuerit, vel committetur in futurum; & volentes quod quodcumque præfati scholares, vel aliquis eorum senserint de aliqua diffinitiva sententia declaratoria ferenda per dictos pro tempore Custodes se gravatos; tunc recursum habere possint ad dilectos filios nostros pro tempore Urbis Conservatores tamquam Judices appellacionum, & non ad alios Judices imo ipsi Judicibus, tam Ordinariis, quam Commissariis inhiibemus, præcipimus, & mandamus, quatenus, sub penis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, ac nostræ indignationis, anathematis, ac mille ducatorum auri ipso facto Camera nostræ applicandorum si secus fecerint (quod absit) a quibus quovis modo liberari non possint, præterquam a Nobis, vel pro tempore Romano Pontifice: Irritum quoque, & inane quicquid scienter, vel ignoranter factum fuerit secus, ipso jure fore decernimus. Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis stylo Palatii, nomine, & cognomine prædictorum studentium, causarum qualitatibus, & instans ac tenore Constitutionum, & privilegiorum, & illarum forsitan Constitutionum, & aliorum hic exprimi necessarium, status causarum, tam in prima, seu secunda, aut ulteriori instantia indecisa pendens. Et alia, que forsitan de verbo ad verbum majorem expressiorem requirant, pro plene, & sufficienter expressis haberi volumus, ceterisque in contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque. Audiant præfati Judices, citent, procedant, ut petitur, & justitiam faciant præmissis non obstantibus. Placet A.

§.3. Extracta fuit præfata copia ex aliam cum suo originali auscultata, & collationata, ut a tergo dictæ copię descriptum est, ac sub die quinta Junii millesimo quingentesimo quinquagesimo pro magnificis Dominis Guardianis Imaginis Sanctissimi Salvatoris ad Sancta Sanctorum de Urbe contra Rectores, & Collegiales Collegiorum Capranicen. & Nardini etiam a tergo dictæ copię intitulata, & in filis Jurium productorum dicti anni millesimi quingentesimi quinquagesimi reperta, cujus originale etiam a tergo dictæ copię est descriptum, fuisse restitutum, & consignatum Domino Petro de Celano, & cum eadem copia auscultata concordat: in cujus fidem hic me subscripsi manu propria die decima quarta mensis Novembris millesimo quingentesimo quinquagesimo octavo Joannes Antonius Curtus

Attestatio Notarii de existentia Originalis hujusmodi Brevis, & fide Copię.

Curie Casarum Camere Apostolicæ Notarius.

§.4. Ipsi Custodes sub quorum Gubernio, & cura scholares, & studentes Collegiorum Capranicen. & Nardini hujusmodi reguntur, & gubernantur, ut quiete, & honeste viverent juxta eorumdem Collegiorum respective Constitutionum formam dictum rescriptum, tunc Curie Casarum, Camere Apostolicæ Generali Auditori, seu in illius Curia præsentari fecerunt, pro ut ex supra scripta fide Notarii eidem Auditori Camere apparet, cum tamen ipsius rescripti copia cum illius originali auscultata non autem originale reperitur, ne a nimium scrupulosus de ipsius rescripti validitate in futurum dubitari contingat. Pro parte eorumdem Custodum Nobis fuit humiliter supplicatum, ut ad omne dubium profusum tollendum, quia copia rescripti hujusmodi, sicut præfertur, auscultata fidem faciat mandare, aliasque in præmissis opportune providere, de benignitate Apostolica dignaremur.

§.5. Nos igitur hujusmodi supplicationibus inclinati, auctoritate Apostolica per præfatos committimus, & mandamus, quod supra dictæ copię sic, ut præfertur, auscultata a quibusvis Judicibus ordinariis, & extraordinariis, seu delegatis, & quavis dignitate, & auctoritate fungentibus in Judicio, & extra ubique plena fides adhibeatur, & que aliter interpretari, cognosci, aut terminari non possit, neque valeat: quinimmo quicquid per quemvis Judicem a die concessionis prædicti rescripti citra de & super administratione, ac rebus dictorum Collegiorum, vel alias contra formam prædicti rescripti factum fuerit, irritum, & nullius roboris, vel momenti sit, & esse debeat, & nihilominus potiori pro cautela dictum rescriptum, quatenus opus sit, eadem auctoritate Apostolica per eandem præfatos confirmamus, illudque de novo concedimus.

§.6. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris die vigesimo Decembris, millesimo quingentesimo quinquagesimo octavo, Pontificatus nostri Anno IV.

XXV. Confirmatio, & ampliatio Constitutionum Apostolicarum, circa solutionem annatarum, & quinquenniorum, pro beneficiis ecclesiasticis R. Cam. Apost. debitorum.

PAULUS EPISCOPUS SERVUS SERVORUM DEI Ad perpetuam rei memoriam.

Decens esse censemus, & equum, ut qui alios in sua justitia conservemus, Camera nostræ Apostolicæ jura non negligamus, quinimmo ea usurpare satagentibus oppotunis remediis, etiam medio declara-

tionis nostræ occurramus, nec patiamur illa cavillationibus, aut calumniis litibus cavere debentium, in discrimen, aut dubium aliquid deduci.

§.1. Nuper sane accepimus, quod licet communium servitorum, & annatarum exactio in recognitionem universalis dominii introducta, sit antiquissima, ita ut etiam peritissimi, & approbatissimi juris interpretes, qui tempore Concilii Viennensis, jam ducentis quadraginta, & ultra, annis celebrati, & post illud scripserunt, expressam de ea fecerint mentionem, & asseruerint eam in dicto Concilio roboratam fuisse, & in Concilio Constantien. ante centum, & quadraginta annos celebrato statutum fuerit, ut de Ecclesiis, & monasteriis virorum, vacantibus, & vacaturis, solverentur pro fructibus primi anni a die vacationis summa pecuniarum in libris Camere Apostolicæ taxata, que communia servitia, etiam tunc nuncupabantur, de ceteris autem dignitatibus, personatibus, officiis, & beneficiis, secularibus, & regularibus valorem viginti quatuor florenorum de Camera excedentibus, que auctoritate Sedis Apostolicæ, non tamen vigore gratiarum expectatarum, aut ex causa permutationis censerentur, vel de quibus provideretur, solveretur annata, seu medii fructus, juxta taxam solitam.

§.2. Ac fel. rec. Eugenius IV., & Callistus III. Rom. Pontifices prædecessores nostri, super solutione mediolorum seu integrorum fructuum primi anni dictæ Camere ratione monasteriorum, & prioratuum, ac aliorum beneficiorum ecclesiasticorum pro tempore unitorum faciendi disposuisse, legantur.

§.3. Et pie memoriæ Paulus Papa II. etiam Prædecessor noster, ut tam ipse quam dicti Eugenius, & Callistus Prædecessores, ac recolende memoriæ Martinus V., & Nicolaus etiam V., ac Pius etiam II. Romani Pontifices similiter Prædecessores nostri tunc sui complura diversorum Ordinum, Monasteria, Prioratus, Præposituras, Præpositatus, Dignitates &c.

§.4. Et sanctæ memoriæ Julius Papa similiter II. Prædecessor noster, accepto quod ex prædictis, & aliis, que postea per similis memoriæ Sixtus IV., Innocentium VIII., & Alexandrum VI. Romanos Pontifices &c.

§.5. Et sanctæ memoriæ Julius Papa III. Prædecessor noster accepto, quod ordinationes, statuta, decreta, & declaratio Pauli, & Julii II. Prædecessorum hujusmodi plene non observabantur, & a tempore ipsius Alexandri Prædecessoris usque in eam diem, tam per ipsos Julium II., & Jul. III., quam felicis recordat. Leonem X., Adrianum VI., & Clementem VII., ac Paulum pariter III. Romanos Pontifices Prædecessores nostros, tunc suos diverse aliæ uniones, annexiones, incorporationes.

§.6. Et postremo Nos præmissa omnia per papyri cedulam manu nostra Motu proprio signatam approbaverimus, & innovaverimus, prout in singulis literis Prædecessorum

Annatarum exactio in recognitionem... domini introducta fuit antiquissima. Et postea Conc. Vienn. & Constantien. talem exactiorem approbaverunt.

Eng. IV. & Callistus III. idem fecerunt

Paulus II. statuit de beneficiis suis locis unitis, & de cetero non vacantia solvi Cam. Apost.

Julius II. confirmavit Const. Pauli II.

Julius III. confirmavit, & ampliavit Pii II., Pauli II. Constitutiones.

Hic Pontifex etiam approbavit Jul. III. & Prædecessorum Const. forum

Nihilominus quaedam Congreg. preterdunt, non teneri ad solutionem annatarum &c.

forum, & cedula hujusmodi plenius continetur. §.7. Nihilominus tam sancti Georgii in Alga, sub pretextu, quod dictus Eugenius Prædecessor, Rectores, & Canonicos ipsius Congregationis S. Georgii, a sententiis, censuris, & pœnis, quibus ob non solutionem mediorum, seu integrorum fructuum primi anni, Monasteriorum, & beneficiorum per ipsum Eugenium Prædecessorem, vel dictam Sedem, eorum Monasteriis, Prioratibus, Ecclesiis, & beneficiis, five locis eatenus unitorum innodati erant, per suas literas absolverit, & quascumque obligationes per eos dictæ Camera propterea factas, ac medios seu integros fructus hujusmodi eis liberaliter remisit, & de illis, & aliis quibuscumque, quæ præfata Camera eatenus solvere quomodolibet obligati erant generalem quietantiam fecerit, decernens eos ad illorum solutionem non teneri, nec ad id cogi posse, ac irritum, & inane quicquid ex tunc contra tenorem earundem literarum, scienter, vel ignoranter contingeret attentari. Et Cassinen. alias sanctæ Justine de Padua hujusmodi sub pretextu, quod dictus Leo Prædecessor ipsam Congregationem Cassinen. illiusque Monasteria, & loca, ac Abbates, & Conventus ad solutionem annatarum communium, minorum servitorum, & aliorum jurium Camera Collegio, & officialibus prædictis, ratione quorumvis Monasteriorum, Prioratuum, & beneficiorum Congregationi Cassinen., & illius Monasteriis, seu locis prædictis eatenus perpetuo unitorum, super quibus nulla obligatio in eadem Camera reperiebatur, aut ad obligationem de eis solvendis faciendam minime obligatos fuisse, nec ad illas condemnari aut cogi posse, & literas Pauli, ac Julii II., aliorumque Prædecessorum suorum hujusmodi, ac super illis, & illorum pretextu, decreta, monitoria, & mandata quoad ipsam Congregationem Cassinen., & illius Monasteria, & personas locum sibi vindicare non potuisse, omnesque, & singulas, de Monasteriis, & locis Congregationis Cassinen. hujusmodi ob non solutionem annatarum communium, & aliorum prædictorum, vel ob non factam obligationem hujusmodi vacantibus factas provisiones, commendas, uniones, & alias dispositiones, & inde secuta quæcumque nulla, irrita, inania fuisse, & esse, Monasteriaque, & loca Congregationis Cassinen. hujusmodi ob non solutionem annatarum communium, & aliorum prædictorum, vel ob non factam obligationem hujusmodi nullatenus vacasse, nec in futurum vacare, attestatus, & interpretatus fuerit, ac decreverit, & declaraverit. Necnon Procuratori Fisci, & agentibus pro Camera, ac Cardinalibus, & officialibus præfatis silentium desuper imposuerit. Et pariter memoria Clemens VII. pariter Prædecessor noster literas Leonis Prædecessoris hujusmodi cum omnibus, & singulis in eis contentis clausulis, per

suas literas approbaverit, & innovaverit, ac perpetua roboris firmitate subsistere, & inviolabiliter observari debere. Necnon Congregationem Cassinen. præfata, & illius Prælatos, & personas contra tenorem literarum Leonis Prædecessoris hujusmodi nulliter, iniuste, & indebite molestatos, & perturbatos fuisse, & sic judicari debere, & si secus contigerit attentari, irritum, & inane decreverit: Quam diversa alia regularium, & forsân secularium personarum Congregationes, & forsân alia personæ, forsân ex eo quod a nonnullis nimium scrupulosis, & plusquam oportet sapere contententibus hæstetur, an uniones ante ipsum Martinum Prædecessorem per alios Romanos Pontifices Prædecessores suos factæ, sub literis Pauli Prædecessoris hujusmodi comprehendantur, & forsân diversis aliis pretextibus communia minuta servitia, annatas, & alia jura Camera, & Collegio, ac officialibus prædictis ratione unionum eis, de Monasteriis, prioratibus, & aliis beneficiis Ecclesiasticis hæctenus factarum debita persolvere recusent, censuras, & pœnas in singulis literis prædictis contentas damnabiles incurrere in animarum suarum periculum, & Camera, ac Collegii, & officialium prædictorum detrimentum. §.8. Nos considerantes præfatum Eugenium Prædecessorem per ejus literas successoribus suis Romanis Pontificibus, cum par in parem non habeat imperium, & per consequens Collegio Cardinalium, & officialium Romanæ Curie causam ab ipsis Romanis Pontificibus habentibus præjudicare non potuisse, & propterea jus nostrum, & Collegii, ac officialium prædictorum illatum remansisse, & remanere, ac literas Leonis, & Clementis Prædecessorum hujusmodi, cum contra ordinationes, statuta, decreta, & declarationem Pauli, & Julii II., & Prædecessorum hujusmodi, ac causa non cognita, & non vacatis, nec auditis quorum intererat, emanaverint, & per eas jus tertii & contra tenorem Constitutionum per eos editarum manifeste tollatur, effectum sortiri non debere, omnium, & singularum literarum prædictarum veriores tenores, ac si de verbo ad verbum infererentur presentibus pro expressis habentes, ac singulas literas Eugenii, & Leonis, ac Clementis Prædecessorum hujusmodi, ad viam, & terminos juris reducentes, & reductas esse decernentes, Motu proprio, non ad alicujus Nobis super hoc oblata petitionis instantiam, sed ex certa scientia, ac de mera deliberatione nostra, omnes, & singulas uniones, annexiones, incorporationes, applicationes, & submissiones de quibusvis Monasteriis, Prioratibus, præposituris, præpositatibus, dignitatibus, personatibus, administrationibus, officiis, & beneficiis Ecclesiasticis, cum cura, & sine cura, secularibus, & quorumvis Ordinum, seu Militiarum regularibus quibuscumque, Collegiatis Ecclesiis, seu earum mensis capitularibus, seu Collegiis, Universitatibus, & utriusque sexus Congregationibus tam secula-

Declarat igitur hic Pontifex omnes Congregationes, & alios ad quorum favorem beneficia unita fuerint teneri ad solutionem annatarum &c. & ad se obligandum de illis solvendis.

ribus, quam regularibus, etiam Sancti Georgii in Alga, & Cassinen. prædictis, ac Montis Oliveti, & Camaldulen. necnon domibus, fabricis, Hospitalibus, & aliis piis locis, quæ ex eorum perpetuitate non vacant, per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros quocumque tempore, etiam ante ipsum Martinum Prædecessorem, ac Nos sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis perpetuo factas, & de cetero, tam per Nos, quam Successores nostros similiter perpetuo faciendas sub literis Pauli Prædecessoris hujusmodi comprehendendi, & includi. Et propterea tam Cassinen. & Montis Oliveti, ac Camaldulen. necnon S. Georgii in Alga, & quascumque alias Congregationes, quam quovis alios, in quorum favorem uniones, annexiones, incorporationes, applicationes, & submissiones hujusmodi factæ fuerint, etiam si se superinde in Camera non obligaverint, ad solutionem communium, & minorum servitorum, ac annatarum, & aliorum jurium prædictorum eidem Camera, Collegio, & officialibus ratione earundem unionum, annexionum, incorporationum, applicationum, & submissionum singularum quindecim annis a die, quo illæ suum effectum sortita fuerint, alias juxta tenorem literarum Julii III. Prædecessoris hujusmodi faciendam teneri, & obligatos esse, & ad id nec non ad se communibus, & minutis servitiis, ac annatis, & aliis juribus prædictis de quindecim annis in quindecim annos realiter, & cum effectu solvendis in forma solita obligandum, etiam per sententias, censuras, & pœnas etiam privationis, & dissolutionis unionum, annexionum, incorporationum, applicationum, & submissionum prædictarum in literis Pauli, Julii II. ac Julii III. Prædecessorum hujusmodi contentas cogi, & compelli posse, necnon Monasteria, Prioratus, præposituras, præpositatus, dignitates, personatus, administrationes, officia, & beneficia unita hujusmodi onus solutionis communium, & minorum servitorum, ac annatarum, & aliorum jurium prædictorum semper habuisse, & ad præfens habere. §.9. Sicque, & non aliter in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices, & Commissarios, quavis etiam dicta auctoritate Apostolica fungentes, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & dilectos filios nostros Jo. Michaellem S. Anastasie Sacerdotem, & Virgilium S. Simonis tt. de Spoleto nuncupatos Presbyteros, quibus alias omnes, & singulas causas occasione præmissorum pendentes commisimus, & quovis alios S. R. E. Cardinales in quavis causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi auctoritate, & facultate, judicari, & definiri debere, ac si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decernimus, & declaramus. §.10. Mandantes eidem Jo. Michaeli, Bull. Rom. Tom. IV. Par. I.

& Virgilio Cardinalibus, ut omnes, & singulas causas coram eis inter dilectos filios Procuratorem nostrum Fiscalem, & Officiales præfatos ex una, & quascumque Congregationes, seu alias personas ex altera partibus, super solutione communium, & minorum servitorum, ac annatarum, & aliorum jurium prædictorum, vel eorum occasione pro tempore pendentes, juxta præsentium tenorem terminent, & decendant. §.11. Et insuper, ut ratio communium minorum servitorum, ac annatarum, & aliorum jurium prædictorum clara habeatur, nec ulterius in ambiguo, aut obscuro versetur, volumus, & auctoritate Apostolica præfata decernimus, statuimus, & ordinamus, quod omnes, & singuli, in quorum favorem uniones, annexiones, incorporationes, applicationes, & submissiones hujusmodi emanarunt, necnon Cathedralium, etiam Metropolitanarum, seu Collegiarum Ecclesiarum Capitula, & tam virorum, quam mulierum seculares, & quorumvis etiam exemptorum Ordinum regulares Congregationes, & Collegia, ac Hospitalia, & alia pia loca, quibus a Sede prædicta indultum est, ut Abbates, seu Priores, vel alios Prælatos suos ad tempus, & non ad vitam eligere possint, seu quorum Abbates, vel Priores, aut alii Prælati non ad vitam, sed ad tempus eliguntur, seu etiam ad vitam electi absque confirmatione ejusdem Sedis administrant, infra terminum eis a præfatis Jo. Michaeli, & Virgilio Cardinalibus præfigendum omnia, & singula Monasteria, Prioratus, præposituras, præpositatus, Ecclesias, Cappellanas, & alia beneficia Ecclesiastica, quæ possident, & ea specificè, & expresse, quæ facultatem, & indultum hujusmodi habent, seu quorum Abbates, seu Priores, vel alii Prælati ad tempus eliguntur, seu etiam ad vitam electi, sine confirmatione prædicta administrant, una cum illorum fructuum, reddituum, & proventuum vero annuo valore præfatis Jo. Michaeli, & Virgilio Cardinalibus notificasse, & intimasse debeant, & ad id per sententias, censuras, & pœnas in singulis literis prædictis contentas cogi, & compelli possint. §.12. Non obstantibus literis Eugenii, Leonis, & Clementis Prædecessorum hujusmodi, & aliis præmissis, ac quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon privilegiis, indultis, & literis Apostolicis Congregationi Camaldulen. Eremitarum, & S. Michaelis de Murano Torcellan. Dioc. per dictum Leonem Prædecessorem in ejus erectione, & institutione, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, & aliis decretis, etiam motu, & scientia similibus, ac de Apostolica potestatis plenitudine, aut alias quomodolibet concessis, ac etiam iteratis vicibus approbatis, & innovatis, quibus etiam si pro illorum sufficienti derogatione,

1558. Cardinalis Sacerdotis, & Card. de Spoleto Judices istarum causarum procedant juxta formam istius Constit.

Beneficentie indultum non solvendi habentia notificentur Cardinalibus prædictis.

Clausula derogatoria.